

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE
PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

**a articolului 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire
la funcția publică și statutul funcționarului public
și articolului 76 lit. g) din Codul muncii**
(suspendarea raporturilor de serviciu)
(Sesizarea nr. 50g/2015)

CHIȘINĂU

3 martie 2016

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, statuând în componența:
DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Tudor PANȚÎRU,
DI Victor POPA, *judcători*,
cu participarea dnei Eugenia Mîța, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 20 noiembrie 2015
și înregistrată la aceeași dată,
Examinând sesizarea menționată în ședință publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în camera de consiliu,
Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 20 noiembrie 2015, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de Curtea Supremă de Justiție, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și articolului 76 lit. g) din Codul muncii, excepție ridicată de Anatolie Focșa în dosarul nr. 3-137/2015, aflat pe rolul Judecătoriei Căușeni.

2. Autorul excepției de neconstituționalitate a pretins, în esență, că prin suspendarea raporturilor de serviciu de către autoritatea publică în temeiul art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii se încalcă articolele 21, 43, 47 și 54 din Constituție.

3. Prin decizia Curții Constituționale din 7 decembrie 2015 sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a prejudeca fondul cauzei.

4. În procesul examinării sesizării, Curtea Constituțională a solicitat opinia Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului.

5. La ședința publică a Curții, sesizarea a fost susținută de Anatolie Focșa, autorul excepției. Parlamentul a fost reprezentat de dl Sergiu Bivol, șef de secție în cadrul Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului. Guvernul a fost reprezentat de către dl Eduard Serbenco, viceministru al justiției și dna Laura Grecu, viceministru al muncii, protecției sociale și familiei.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(*SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU*)

CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI PRINCIPAL

6. Pe rolul Judecătoriei Căușeni se află cererea de chemare în judecată formulată de Anatolie Focșa împotriva primarului și Primăriei or. Căușeni privind anularea actului administrativ, plata salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

7. La 21 august 2012, primarul or. Căușeni a emis o dispoziție, prin care a suspendat raporturile de muncă cu Anatolie Focșa, care activa în calitate de jurist, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în cauza penală intentată împotriva acestuia.

8. La 23 august 2012, Anatolie Focșa, nefiind de acord cu dispoziția primarului or. Căușeni, a depus în procedura contenciosului administrativ o cerere de chemare în judecată.

9. Cauza penală în privința lui Focșa Anatolie a fost trimisă în judecată de către procuror la 23 ianuarie 2012. El era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 310 alin. (1) din Codul penal, deoarece, reprezentând interesele Primăriei or. Căușeni într-o cauză civilă, a prezentat în instanța de judecată în calitate de probă un raport falsificat.

10. Prin sentința din 10 februarie 2014, judecătoria Căușeni l-a recunoscut pe Focșa Anatolie culpabil de săvârșirea infracțiunii imputate și a hotărât încetarea procesului penal în privința sa în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală. Sentința respectivă a fost menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 februarie 2015.

11. În cadrul ședinței din 31 iulie 2015 Anatolie Focșa a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii și sesizarea Curții Constituționale pentru verificarea constituționalității acestor prevederi prin prisma articolelor 21, 43 alin. (1), 47 alin. (1) și 54 din Constituție.

12. Prin încheierea judecătoriei Căușeni din 31 iulie 2015, s-a dispus suspendarea procesului și informarea Curții Supreme de Justiție, în vederea sesizării Curții Constituționale privind verificarea constituționalității prevederilor art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii.

13. La 16 noiembrie 2015, Plenul Curții Supreme de Justiție a adoptat hotărârea nr. 11 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii, prezentând sesizarea Curții Constituționale pentru soluționare.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

14. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 21

Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...]”

Articolul 47

Dreptul la asistență și protecție socială

„(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

[...]”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

15. Prevederile relevante ale Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (M.O., 2008, 230-232, art. 840) sunt următoarele:

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(*SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU*)

Articolul 53
Suspendarea raporturilor de serviciu
de către autoritatea publică

„Raporturile de serviciu se suspendă de către autoritatea publică:

[...]

c) în cazul recunoașterii în calitate de bănuț sau emiterii în privința acestuia a ordonanței de punere sub învinuire, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești;

[...]”

16. Prevederile relevante ale Codului muncii al Republicii Moldova nr. 154-XV din 28 martie 2003 (M.O., 2003, 159-162, art. 648) sunt următoarele:

Articolul 75
Noțiuni generale

„(1) Suspendarea contractului individual de muncă poate interveni în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul părților sau la inițiativa uneia dintre părți.

(2) Suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăți) de către angajator.

(3) Pe toată durata suspendării contractului individual de muncă, drepturile și obligațiile părților, în afară de cele prevăzute la alin.(2), continuă să existe dacă prin actele normative în vigoare, prin convențiile colective, prin contractul colectiv și prin cel individual de muncă nu se prevede altfel.

(4) Suspendarea contractului individual de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la art.76 lit.a) și b) și art. 78 alin. (1) lit. d¹) și e), se face prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel tîrziu la data suspendării.”

Articolul 76
Suspendarea contractului individual de muncă
în circumstanțe ce nu depind de voința părților

„Contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de:

[...]

g) trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești;

[...]”

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(*SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU*)

17. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în M.O., 2012, nr.263-269, art.855) sunt următoarele:

Articolul 197

Alte măsuri procesuale de constrângere

„(1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuیت, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi:

[...]

3) suspendarea provizorie din funcție;

[...]”

Articolul 200

Suspendarea provizorie din funcție

„(1) Suspendarea provizorie din funcție constă în interzicerea provizorie motivată învinuitului, inculpatului de a exercita atribuțiile de serviciu sau de a realiza activități cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public.

(2) Persoanei suspendate provizoriu din funcție i se întrerupe remunerarea muncii, însă perioada de timp pentru care persoana a fost suspendată provizoriu din funcție în calitate de măsură procesuală de constrângere se ia în calcul în vechimea generală de muncă.

(3) Suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează bănuیتul, învinuitul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală. Hotărîrea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție.”

18. Prevederile relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (adoptată la 10 decembrie 1948, la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 11

„Orice persoană acuzată de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul să fie presupusă nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi stabilită în mod legal în cursul unui proces public în care i-au fost asigurate toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 23

„Orice persoana are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii sale, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la ocrotirea împotriva șomajului.

[...]”

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

19. Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Articolul 6
Dreptul la un proces echitabil

„[...]

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

[...]”

20. Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (adoptat la 16 decembrie 1966, la New York și ratificat de Republica Moldova la 28 iulie 1990, prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII) sunt următoarele:

Articolul 6

„1. Statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul la muncă ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept. [...]”

ÎN DREPT

21. Din conținutul sesizării, Curtea observă că aceasta vizează în esență suspendarea de către angajator a raporturilor de muncă în cazul intentării unei cauze penale împotriva salariatului.

22. Astfel, sesizarea se referă la un ansamblu de elemente și principii constituționale și internaționale interconexe, precum prezumția nevinovăției, dreptul la muncă și proporționalitatea restrângerii dreptului la muncă.

A. ADMISIBILITATEA

23. Prin decizia sa din 7 decembrie 2015, Curtea a verificat întrunirea următoarelor condiții de admisibilitate:

(1) Obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție

24. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în speță a Legii nr. 158-XVI din 4 iulie

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și Codului muncii, ține de competența Curții Constituționale.

(2) Excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu

25. Fiind ridicată de către Anatolie Focșa în dosarul nr. 3-137/2015, care se află pe rolul Judecătoriei Căușeni, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de subiectul abilitat cu acest drept.

(3) Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei

26. Curtea reține că prerogativa de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, cu care a fost învestită prin articolul 135 alin.(1) lit. g) din Constituție, presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia și de pertinența prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

27. Curtea observă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 76 lit. g) din Codul muncii.

28. Curtea acceptă argumentele autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, deoarece sub imperiul acestora s-au născut raporturi juridice care continuă să producă efecte și sunt determinante pentru soluționarea chestiunii privind anularea actului administrativ prin care a fost dispusă suspendarea raporturilor de serviciu cu funcționarul public.

(4) Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate

29. Curtea reține că prevederile contestate nu au constituit anterior obiectul controlului constituționalității.

30. Urmând jurisprudența sa anterioară, Curtea va aborda problema de constituționalitate a prevederilor contestate, raportate la circumstanțele concrete ale litigiului principal, prin prisma normelor constituționale invocate de autorul excepției, luând în considerare atât principiile consacrate în Constituție și în dreptul intern, cât și cele statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare - *Curtea Europeană*).

31. Curtea reiterează că, în Hotărârea nr. 55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale articolului 4 din Constituția

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

Republicii Moldova, a statuat că *„această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând, mai întâi, că organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională [...], sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional [...], acordând, în caz de neconcordanță, prioritate prevederilor internaționale”*.

32. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova” în redacția Hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a menționat că *„practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”*.

33. Prin urmare, Curtea apreciază că sesizarea nu poate fi respinsă ca inadmisibilă și nu există nici un alt temei de sistare a procesului, în conformitate cu prevederile articolului 60 din Codul jurisdicției constituționale.

34. Astfel, pentru a elucida aspectele abordate în sesizare, Curtea va examina pretinsa încălcare a articolului 21 din Constituție – în partea ce ține de respectarea prezumției nevinovăției, a articolului 43 combinat cu articolul 54 din Constituție – în partea ce ține de restrângerea dreptului la muncă, celelalte norme constituționale invocate de autorul excepției fiind irelevante în raport cu normele contestate.

B. FONDUL CAUZEI

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 21 DIN CONSTITUȚIE

35. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile supuse controlului constituționalității încalcă articolul 21 din Constituție, potrivit căruia:

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

36. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul pretinde că suspendarea din funcție reprezintă o sancțiune, care constă în interzicerea provizorie a exercitării atribuțiilor de serviciu de către bănuیت, învinuit și, prin urmare, această măsură afectează principiul prezumției nevinovăției.

37. De asemenea, autorul excepției consideră că măsura suspendării din funcție reprezintă o sancțiune accesorie sancțiunii principale, ce se stabilește prin hotărârea de condamnare definitivă și nu poate fi anterioară acesteia.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

B. Argumentele autorităților

38. În opinia sa scrisă, Parlamentul a menționat că art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii corespund dispozițiilor articolului 21 din Constituție.

39. Potrivit Parlamentului, suspendarea raporturilor de serviciu, reglementată de art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii, nu este contrară principiului prezumției nevinovăției, întrucât existența ori inexistența vinovăției se stabilește prin hotărâre judecătorească definitivă. Mai mult, suspendarea raporturilor de serviciu în această situație are doar un caracter temporar.

40. În viziunea Președintelui Republicii Moldova, prevederile contestate nu depășesc cadrul constituțional, iar aplicarea acestora este condiționată de circumstanțele cauzei.

41. În același timp, Guvernul a opinat că angajatorul, dispunând suspendarea raporturilor de serviciu, nu se pronunță asupra vinovăției sau nevinovăției salariatului și nici asupra răspunderii sale penale, acestea fiind chestiuni a căror soluționare ține de activitatea organelor judiciare.

C. Aprecierea Curții

1. Principii generale

42. Curtea reține că principiul prezumției nevinovăției, consacrat de articolul 21 din Constituție, presupune că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

43. Articolele 6 din Convenția Europeană și 11 alin. (2) din Declarația Universală, de asemenea, consacră principiul prezumției nevinovăției.

44. Prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a reținut că:

„50. [...] în lumina jurisprudenței Curții Europene, prezumția nevinovăției, instituită de articolul 6 § 2 din Convenția Europeană, nu privește numai procesul penal în sens strict, ci are o aplicație mai largă, într-un dublu sens: pe de o parte, această garanție este aplicabilă ori de câte ori fapta imputabilă unei persoane are o conotație penală, indiferent de calificarea atribuită de legislația internă a fiecărui stat [astfel, ea este aplicabilă, de exemplu, unei proceduri privitoare la fraudă fiscală (*Heinrich v. Franța*, §64) sau în materie de sancțiuni administrative (*Lutz v. Austria*, §57)]; pe de altă parte, ea impune ca orice reprezentant al statului să se abțină să declare public faptul că cel pus sub urmărire penală sau trimis în judecată este vinovat de săvârșirea infracțiunii care i se incriminează, înainte ca vinovăția acestuia să fi fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă (*Butkevicius v. Lituania*, §49)”.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

45. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a constatat că atunci când o instanță judecătorească în materie civilă se bazează pe documente obținute în cadrul unei proceduri penale nu poate ridica, în sine, o problemă în sensul art. 6 § 2 din Convenție (*mutatis mutandis* hotărârea *Vanjak v. Croația* din 14 ianuarie 2010). Totuși, dacă decizia internă privind acțiunea civilă ar trebui să includă o declarație de imputare a răspunderii penale împotriva reclamantului, acest lucru ar ridica o problemă din perspectiva art. 6 § 2 din Convenție (hotărârea *Teodor v. România* din 4 iunie 2013).

46. Problema care urmează a fi soluționată în acest caz este de a stabili dacă suspendarea contractului individual de muncă în condițiile prevederilor legale criticate aduce atingere principiului prezumției de nevinovăție, precum este garantat de articolul 21 din Constituție.

2. Aplicarea principiilor în prezenta cauză

47. Curtea reține că măsurile de siguranță, reținerea sau arestarea preventivă, precum și suspendarea din funcție, deși restrâng exercitarea unor drepturi și libertăți, **nu pot fi considerate ca fiind contrare prezumției nevinovăției**. Toate aceste măsuri, inclusiv suspendarea din funcție, sunt necesare pentru apărarea ordinii publice și pentru desfășurarea procesului penal. În acest sens, în articolele 197 și 200 din Codul de procedură penală sunt reglementate condițiile și temeiurile de aplicare a măsurii de suspendare provizorie din funcție.

48. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, o instituție poate, în materie disciplinară, la luarea deciziei sale, să rețină fapte care ar putea fi susceptibile să acopere o calificare penală, însă în nici un caz instituția nu poate depăși analiza abaterii disciplinare prin formularea unor raționamente asupra vinovăției penale (*Dubos v. Franța*, decizie din 14 ianuarie 1998).

49. Curtea notează că măsura suspendării raporturilor de muncă poate încălca prezumția de nevinovăție **numai în ipoteza în care** autoritatea care emite decizia de suspendare **formulează raționamente sau lasă să se înțeleagă ca și-a format deja opinia asupra vinovăției penale** a celui suspendat.

50. În acest context, Curtea menționează că, potrivit art. 76 lit. g) din Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

51. În același timp, Curtea observă că raporturile de serviciu ale funcționarilor publici se suspendă de către autoritatea publică în temeiul art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008, inclusiv în cazul recunoașterii

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

în calitate de bănuir sau emiterii în privința acestuia a ordonanței de punere sub învinuire, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

52. Astfel, Curtea menționează că suspendarea provizorie din funcție se dispune atunci când săvârșirea de către salariat a unei infracțiuni intenționate l-ar face incompatibil cu exercitarea funcției, aceasta fiind o măsură de protejare a intereselor instituției în care este angajat față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale unei fapte penale, prin prevenirea săvârșirii de noi fapte similare și pe cale de consecință, pentru păstrarea prestigiului instituției.

53. De asemenea, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile contestate, la suspendarea raporturilor de serviciu, **conducătorul instituției nu se pronunță asupra vinovăției sau nevinovăției funcționarului public și nici asupra răspunderii sale penale**, acestea fiind chestiuni a căror soluționare intră în sfera de activitate a organelor judiciare.

54. Deși suspendarea este obligatorie și automată potrivit prevederilor criticate, nimic din aceste norme legale nu arată că scopul măsurii de suspendare este punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul (*Tehanciuc v. România*, § 19, decizie din 22 noiembrie 2011).

55. Având în vedere natura administrativă a acestei măsuri, decizia de a suspenda raporturile de serviciu luată de către autoritatea publică nu implică o presupunere asupra vinovăției angajatului și nici nu exprimă o îndoială asupra nevinovăției acestuia, cerință care de altfel trebuie respectată pe toată durata desfășurării procesului penal pornit împotriva unei persoane, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

56. În această ordine de idei, Curtea menționează că prin suspendarea din funcție nu se încalcă *per se* prezumția de nevinovăție, întrucât aceste dispoziții legale pot avea un caracter necesar atunci când sunt determinate de situații cu caracter temporar ce fac imposibilă exercitarea funcției.

57. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii nu contravin normei constituționale de la art. 21 din Constituție.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 43 COMBINAT CU ARTICOLUL 54 DIN CONSTITUȚIE

58. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii încalcă articolul 43 alin. (1) din Constituție, care prevede că:

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. [...]”

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

59. La fel, autorul excepției pretinde că normele contestate contravin prevederilor articolului 54 din Constituție, potrivit căruia:

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

A. Argumentele autorului excepției

60. Autorul excepției de neconstituționalitate menționează, în esență, că prevederile contestate sunt contrare normelor constituționale referitoare la dreptul la muncă.

61. De asemenea, autorul excepției susține că prevederile art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii sunt disproporționate în sensul articolului 54 din Constituție.

B. Argumentele autorităților

62. Parlamentul, în opinia sa, consideră că prevederile art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 și art. 76 lit. g) din Codul muncii corespund dispozițiilor articolelor 43 alin. (1) și 54 din Constituție. Astfel, suspendarea din funcție a acestor salariați este o măsură legală care protejează angajatorul față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale unei fapte penale.

63. Potrivit opiniei scrise a Președintelui Republicii Moldova, este absolut necesar ca un funcționar public, care se află sub urmărire penală, să fie suspendat din funcție, deoarece ar putea fi afectată credibilitatea instituției, în cazul în care continuă să-și exercite funcția. În aceste situații trebuie să existe o preeminență a interesului public.

64. Totodată, Guvernul consideră că suspendarea raporturilor de serviciu constituie o *măsură adecvată* în împrejurările în care menținerea în funcție a salariatului ar fi de natură să atragă consecințe negative pentru drepturile și interesele angajatorului.

C. Aprecierea Curții

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

1. Principii generale

65. Legea Supremă, prin articolul 43, garantează că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

66. Curtea reține că la nivel internațional dreptul la muncă este recunoscut și protejat de art. 23 din Declarația Universală și de art. 6 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, însă acesta nu este un drept absolut și nelimitat.

67. Având în vedere specificul dreptului la muncă, dar și al poziționării subiecților raporturilor de muncă, atât normele naționale, cât și cele internaționale stabilesc un minim de garanții, menite să asigure un echilibru dintre angajați și angajatori și o protecție adecvată a demnității, securității și stabilității angajaților.

68. Curtea reiterează că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor (Hotărârea nr.5 din 23 aprilie 2013).

69. Astfel, Codul muncii, în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, prevede garanții menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare și suspendare a contractului individual de muncă.

70. Curtea observă că legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum și stabilește situațiile de suspendare și încetare a raporturilor de muncă.

71. În Hotărârea nr. 8 din 11 mai 2015 Curtea a reținut:

„72. Condițiile de exercitare a acestui drept fundamental sunt susceptibile de a fi modificate conform necesităților dictate de realitățile societății, fiind totodată reglementate uniform de legislație. Or, dreptul la muncă trebuie exercitat în condițiile legii, iar nerespectarea prevederilor legale are drept consecință imposibilitatea desfășurării unui gen de activitate sau a ocupării unor anumite funcții.”

72. Totodată, Curtea notează că, deși legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general.

2. Aplicarea principiilor în prezenta cauză

73. Curtea reține că art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 stabilește că raporturile de serviciu se suspendă **de către autoritatea publică în cazul recunoașterii în calitate de bănuît sau emiterii în privința funcționarului public a ordonanței de punere sub învinuire.** Spre deosebire de reglementarea enunțată, dispozițiile art. 76 lit. g) din Codul muncii prevăd că contractul individual de muncă se suspendă în

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de **trimitere în instanța de judecată a dosarului penal** privind comiterea de către salariat a unei **infracțiuni incompatibile cu munca prestată**.

74. Prin urmare, Curtea observă că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate aduc „atingere” sau o „restricție” privind exercițiul dreptului la muncă protejat de articolul 43 din Constituție.

75. Întrucât acest drept nu este unul absolut, pe cale de consecință, se impune examinarea în cauză a respectării principiului proporționalității, o cerință imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, prevăzută de art. 54 alin. (2) din Constituție.

76. Pentru a fi compatibilă cu art. 54 alin. (2), o astfel de restricție sau ingerință trebuie să fie „prevăzută de lege”, să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime, dintre cele enumerate de alineatul doi, și să fie „necesară într-o societate democratică”, în vederea realizării aceluia scop sau a acelor scopuri.

77. În acest context, Curtea va efectua testul de proporționalitate, ca o metodă logică destinată să ajute în stabilirea echilibrului corect între restricțiile impuse de măsura suspendării din funcție și gradul de severitate al măsurii aplicate, analizând dacă dreptul la muncă a suferit o limitare ce nu se încadrează în condițiile impuse de Constituție. De asemenea, Curtea va analiza dacă limitele impuse de către legiuitor dreptului la muncă prin reglementarea suspendării din funcție în cazul săvârșirii unor presupuse fapte penale reprezintă o limitare rezonabilă și nedisproporționată în raport cu scopul urmărit.

78. Conform testului de proporționalitate, măsura luată trebuie să fie **adecvată** – să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, **necesară** - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și **proporțională** – să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

2.1. Prevăzută de lege

79. Curtea observă că atât art. 53 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008, cât și art. 76 din Codul muncii reglementează situațiile de suspendare a contractului individual de muncă, inclusiv în cazul săvârșirii unor presupuse fapte penale.

80. De asemenea, Curtea reține caracterul general al Codului muncii, acesta reglementând raporturile de muncă aplicabile salariaților și angajatorilor persoane fizice sau juridice din sectorul public, privat sau mixt, care folosesc munca salariată, iar Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 este o lege specială care reglementează statutul funcționarului public, precum și raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

81. Totodată, Curtea observă că în art. 53 lit c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 sunt reglementate în mod diferit, în raport cu Codul muncii, atât condițiile în care autoritatea publică poate suspenda raporturile de serviciu, cât și momentul de la care poate fi aplicată această măsură în privința funcționarului public.

2.2. Scopul legitim

82. Analiza ansamblului reglementărilor referitoare la suspendarea contractului individual de muncă (art.76 lit. g) din Codul muncii) sau a raporturilor de serviciu (art.53 lit. c) din Legea nr.158) denotă, ca regulă generală, că această măsură este impusă de situații cu caracter temporar, ce fac imposibilă desfășurarea activității ori a exercitării funcției.

83. Curtea constată că scopul pentru care a fost reglementată posibilitatea suspendării contractului individual de muncă, în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat **a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată**, este acela ca angajatorul să împiedice salariatul ca în exercitarea atribuțiilor de serviciu pe care le are să mai continue să săvârșească fapte de natura celor pentru care este cercetat penal și să îl împiedice să mai producă prejudicii. În plus, prevederile în cauză tind la protejarea intereselor angajatorului ori a instituției în care își desfășoară activitatea salariatul.

84. Referitor la reglementările privind suspendarea raporturilor de serviciu cu funcționarul public, în cazul recunoașterii în calitate de bănuît sau emiterii în privința acestuia a ordonanței de punere sub învinuire, Curtea observă că măsura are ca scop, *printre altele*, protejarea prestigiului profesiei ori a funcției exercitate, **textul legal neimpunând alte condiții** precum ar fi săvârșirea de infracțiuni incompatibile cu funcția deținută.

85. Curtea observă că restrângerea dreptului la muncă prin suspendarea raporturilor de serviciu este aplicată pentru salvagardarea „altui drept”, în particular protejarea instituției și a prestigiului profesiei, prin urmare această finalitate corespunde scopului legitim, la care face referire cel de-al doilea alineat al articolului 54 din Constituție.

86. Având în vedere considerentele de mai sus, este important de a cunoaște faptul dacă această ingerință este „necesară într-o societate democratică” și Curtea va elucida în continuare acest aspect.

2.3. Necesară într-o societate democratică

87. Curtea apreciază că datorită naturii și specificului acestei măsuri, din moment ce legiuitorul consideră necesară prin considerarea anumitor raționamente suspendarea contractului de muncă sau a raporturilor de serviciu, prin ea însăși această măsură nu contravine dreptului la muncă. Constituția nu interzice suspendarea raporturilor de muncă, cu condiția însă

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

ca aceasta să fie însoțită de garanții și să respecte principiul proporționalității.

88. Totuși, Curtea menționează că legea nu trebuie să lase la libera opțiune a angajatorului sau a autorității publice decizia de a suspenda sau nu unilateral raporturile de serviciu fără a fi stabilite condiții, modalități și criterii clare și precise (a se vedea *mutatis mutandis* hotărârea CEDO *Milojević și alții v. Serbia* din 30 ianuarie 2016).

89. Curtea apreciază că reglementarea situațiilor de suspendare a raporturilor de serviciu nu trebuie să admită posibilitatea emiterii unor decizii arbitrare ori netjustificate pentru că protecția dreptului la muncă presupune, între altele, ca restrângerea exercițiului acestui drept să respecte cerințele constituționale impuse de art. 54 alin. (4) referitoare la proporționalitate, și nu doar asigurarea unor măsuri cu caracter reparator ori a unor soluții alternative.

90. Curtea reține că, potrivit Codului muncii, **suspendarea operează doar în situația în care cauza penală este trimisă în instanța de judecată, iar infracțiunea este incompatibilă cu munca prestată**, însă Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 dispune suspendarea chiar **de la etapa recunoașterii în calitate de bănuț și în lipsa existenței unui raport de cauzalitate între activitatea desfășurată și infracțiunea săvârșită**.

91. Curtea constată că prevederile art. 76 lit. g) din Codul muncii sunt instituite pentru protejarea interesului public, prin înlăturarea persoanei dintr-o anumită funcție, fiind acuzată de comiterea unei infracțiuni legată de funcția respectivă, astfel împiedicând alte asemenea fapte sau consecințele unor asemenea fapte.

92. Respectiv, fiind adecvată, necesară și corespunzătoare scopului urmărit, norma art. 76 lit. g) din Codul muncii, supusă controlului constituționalității, nu constituie o încălcare a dreptului la muncă, prevăzut de articolul 43 din Constituție combinat cu articolul 54.

93. Spre deosebire de art. 76 lit. g) din Codul muncii, la aplicarea art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 aprecierea temeiului de suspendare a raporturilor de muncă rămâne la discreția autorității publice, aceasta nefiind obligată în vreun fel să țină cont de legătura intrinsecă a presupusei infracțiuni comise cu funcția pe care o exercită funcționarul public.

94. În acest sens, Curtea menționează că simplul fapt că persoana a fost recunoscută în calitate de bănuț pentru săvârșirea unei infracțiuni extrinsecă raporturilor sale cu activitatea profesională pe care o desfășoară și autoritatea publică din care face parte nu poate constitui drept temei pentru suspendarea raporturilor de serviciu.

95. Curtea observă că prin efectul dispozițiilor legii contestate se produce un dezechilibru în defavoarea funcționarului public, în sensul că acestuia i se pot suspenda raporturile de muncă în cazul intentării *oricărei* cauze penale.

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

96. De asemenea, Curtea observă că, în maniera în care este reglementată suspendarea raporturilor de serviciu la art. 53 lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008, măsura nu oferă garanții suficiente care să excludă acțiunile arbitrare sau abuzive ale autorității publice, fiind susceptibilă a fi calificată drept subiectivă, mai ales în contextul raporturilor de muncă, care presupun o subordonare a salariatului față de angajator. Or, lipsa de claritate a prevederilor legale și a unor garanții jurisdicționale suficiente împotriva arbitrarului poate fi calificată ca o încălcare a art. 43 din Constituție combinat cu art. 54.

97. În concluzie, Curtea reține că dispozițiile art. 53 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care oferă dreptul autorității publice de a **suspenda raporturile de serviciu până la remiterea cauzei în instanța de judecată și în lipsa unei legături intrinseci a presupusei fapte penale comise cu funcția deținută**, transgresează principiul proporționalității, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins, și prin aceasta fiind contrar articolului 43 combinat cu articolul 54 din Constituție.

Din aceste motive, în temeiul articolelor 140 din Constituție și 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 6, 61, 62 lit. a) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. *Se admite parțial excepția de neconstituționalitate ridicată de Anatolie Focșa în dosarul nr. 3-137/2015, pendinte pe rolul Judecătoriei Căușeni, care a fost depusă de Curtea Supremă de Justiție.*
2. *Se declară neconstituțional articolul 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.*
3. *Se recunoaște constituțional articolul 76 lit. g) din Codul muncii al Republicii Moldova nr.154-XV din 28 martie 2003.*
4. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*.

Președinte

Alexandru TĂNASE

HOTĂRÂRE PENTRU CONROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 53 LIT. C) DIN LEGEA
NR. 158 DIN 4 IULIE 2008 CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ ȘI STATUTUL
FUNCȚIONARULUI PUBLIC ȘI ART.76 LIT. G) DIN CODUL MUNCII
(SUSPENDAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU)

Chișinău, 3 martie 2016

HCC nr.6

Dosarul nr. 50g/2015